

تأثیر کیفیت آب آبیاری و سیستم‌های کودی مختلف بر برخی ویژگی‌های فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گاوزیان اروپایی (*Borago officinalis*)

پرویز یداللهی^۱، محمد رضا اصغری پور^{۲*} و اصغر قادری^۳

^۱دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، شهرکرد، ایران، ^۲گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زابل، گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زابل

(تاریخ دریافت: ۹۳/۰۲/۲۴، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۴/۰۲/۱۶)

چکیده:

گاوزیان اروپایی (*Borago officinalis* L.) یک گیاه ارزشمند دارویی است و تولید آن برای تامین نیازهای صنایع دارویی ارزش بالایی دارد. به منظور بررسی اثرات کیفیت آب و سیستم‌های مختلف کودی بر صفات فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گاوزیان اروپایی، آزمایشی به صورت کوت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال ۱۳۹۱ در مزرعه دانشگاه زابل اجرا شد. عامل اصلی کیفیت آب آبیاری در دو سطح؛ آبیاری با آب رودخانه و آب شور چاه و عامل فرعی سیستم‌های مختلف کودی شامل کودهای شیمیایی NPK به نسبت ۸۰:۴۰:۴۰ کیلوگرم در هکتار، کود دامی به میزان ۴۰ تن در هکتار، ترکیب کود شیمیایی و دامی به میزان نصف مقادیر یاد شده و تیمار عدم کود دهی بود. نتایج نشان داد با کاربرد آب شور محتوای آنزیم‌های اکسیدانی، کربوهیدرات و پرولین افزایش معنی‌داری یافت. کیفیت پایین آب آبیاری موجب کاهش پروتئین گیاه، فلورسانس کلروفیل و محتوی رطوبت نسبی برگ گردید، اما تغییر معنی‌دار در درصد موسیلاتر ایجاد نکرد. سیستم‌های مختلف کودی باعث افزایش صفات مورد مطالعه به جز فلورسانس کلروفیل، در مقایسه با تیمار عدم کود دهی گردیدند. در میان تیمارهای مختلف کودی کاربرد همزمان کود شیمیایی و دامی در مقایسه با به کارگیری جداگانه آن‌ها اثربخش تر بود. برهمکنش کیفیت آب و سیستم‌های مختلف کودی بر آنزیم آسکوربیات پراکسیداز معنی‌دار شد. نتایج این مطالعه حاکی از آن است که گرچه آبیاری با آب شور خصوصیات کمی و کیفی گاوزیان را کاهش داد، با این حال می‌توان با جایگزینی بخشی از کودهای شیمیایی با کودهای آلی آلودگی‌های محیط را کاهش داد.

کلمات کلیدی: آب شور، آنزیم‌های آنتی اکسیدانی، کود دامی، گیاهان دارویی

مقدمه:

ریشه‌ها می‌باشد که خود منجر به جذب آب و عناصر غذایی کمتر می‌شود (Owojori *et al.*, 2009)، در نتیجه، در پاسخ به تنش خشکی حاصل از آبیاری با آب شور، آبسیزیک اسید تولید شده و باعث کاهش از دست دادن آب و محدودیت ثبیت CO_2 و کاهش احیاء NADP^+ در چرخه کالوین می‌شود. یکی از راهکارهای کاهش اثرات زیانبار تش شوری استفاده از روش‌های صحیح تغذیه معدنی گیاهان است که مشکل شوری در بیشتر اراضی جهان بخصوص در اراضی کشت آبی در مناطق خشک و نیمه خشک وجود دارد. در ایران نیز حدود ۱۲ درصد (۱۹ میلیون هکتار) مساحت برای کشاورزی استفاده می‌شود که ۵۰ درصد آن به درجه‌های مختلف، مشکل شوری یا سدیمی دارند (میرمحمدی میبدی و قره‌یاضی، ۱۳۸۱). از بارزترین اثرات سدیم کاهش حجم

*نویسنده مسئول، نشانی پست الکترونیکی: m_asgharipour@uoz.ac.ir

سال ۱۳۹۱ در مزرعه تحقیقاتی پژوهشکده کشاورزی دانشگاه زابل (عرض جغرافیایی ۶۱ درجه و ۲۹ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۳۱ درجه و ۲ دقیقه شرقی و ارتفاع ۴۵۰ متر از سطح دریا) اجرا شد. اقلیم محل اجرای آزمایش گرم و خشک و میزان سالانه تبخیر در آن ۴۸۶۵ میلیمتر است که بیش از ۷۸ برابر بارندگی سالانه منطقه می‌باشد. محصول پیشین در زمین محل اجرای آزمایش گلنگ بود. نتایج بدست آمده از تجزیه نمونه خاک محل اجرای آزمایش در جدول ۱ آورده شده است.

بذر مورد استفاده از شرکت پاکان بذر اصفهان تهیه شد. این پژوهش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی و در ۳ تکرار به اجرا در آمد. عامل اصلی شامل کیفیت آب آبیاری در دو سطح؛ آبیاری با آب رودخانه و آبیاری با آب شور چاه پژوهشکده کشاورزی دانشگاه زابل، مجتمع تحقیقاتی بقیه‌ال.. اعظم (جدول ۲) و عامل فرعی نیز سطوح مختلف کودهای دامی و شیمیایی بود که عبارتند از؛ عدم مصرف کود، کود شیمیایی به میزان ۸۰ کیلوگرم نیتروژن به شکل اوره، ۴۰ کیلوگرم فسفر به شکل سوپرفسفات تریپل و ۳۰ کیلوگرم در هکتار پتابسیم به شکل سولفات‌پتابسیم، کود دامی به میزان ۴۰ تن در هکتار و ترکیب کود شیمیایی به میزان ۴۰ کیلوگرم نیتروژن، ۲۰ کیلوگرم فسفر و ۱۵ کیلوگرم پتابسیم در هکتار با کود دامی به میزان ۲۰ تن در هکتار. در این مطالعه مقدار کودهای شیمیایی استفاده شده بر اساس نتایج آزمایش کرمی و همکاران (۱۳۹۰) و مقدار کودهای آلی استفاده شده بر اساس نتایج آزمایش ابراهیمی و همکاران (Ebrahimi et al., 2010) انتخاب گردیدند. برخی مشخصات کود دامی مورد استفاده در جدول ۳ ارائه شده است. به منظور اضافه کردن کود دامی به خاک، ابتدا بایستی درصد رطوبت آن محاسبه شده و این میزان رطوبت به عنوان تعیین‌کننده مقدار نهایی کود دامی در محاسبات لحاظ گردید؛ به این صورت که ۲۵۰ گرم کود دامی را به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد در آون قرار داده و پس از توزین، به وزن ۱۶۰/۶۷۶ گرم رسید. بنابراین با احتساب درصد رطوبت کود دامی (۵۵/۵۹)، مقدار دقیق کود دامی برای هر

نقش قابل ملاحظه‌ای در افزایش عملکرد دارند. محققین اعلام کردند عوامل محیطی از جمله کود آلی سبب تغییرات زیادی در تولید و کیفیت مواد مؤثره گیاهان دارویی مثل آکالالوئیدها، گلیکوزیدها و استروئیدها می‌گردند (بریمانی، ۱۳۷۶). همچنین محتوای پروتئین در بافت‌های گیاهی نیز یکی از صفات مرتبط با کیفیت محصولات بوده که تابع نیتروژن قابل دسترس خاک و کودهای مصرف‌شده است (Raissi et al., 2013). در همین ارتباط پژوهشگران اظهار داشتند که در اثر مصرف زیاد کودهای نیتروژن‌دار، دسترسی به کربوهیدرات‌ها برای سنتز روغن کاهش می‌باید و در مقابل سنتز پروتئین افزایش می‌باید (Rathke et al., 2005). در این بین ترکیب کودهای شیمیایی و آلی اثر بیشتری در رشد، عملکرد، کیفیت و تعذیه گیاهان دارند (Olaniya et al., 2010)، که موید سازگاری کودهای دامی و شیمیایی می‌باشد.

گاوزبان اروپایی با نام علمی *Borago officinalis* L. از خانواده Boraginaceae گیاهی است علفی که در آن مقدار جزئی انسانس، موسیلاژ، تانن، املاح منگنز، اسد فسفریک و آلانتوئین یافت می‌شود (مکی زاده تفتی و همکاران، ۱۳۸۷). در طب سنتی، مواد مؤثره موجود در گل‌ها و سرشاخه‌های آن برای تصفیه خون، نرم کنندگی سینه، تقویت قلب و موارد متعدد دیگری استفاده می‌شود و به علت وجود روغن مرغوب در بذر گیاه، کشت گستردۀ آن به عنوان دانه روغنی مرسوم شده است (مکی زاده تفتی و همکاران، ۱۳۸۷). از آنجا که کشت این گیاه به عنوان یک گیاه دارویی مورد توجه بوده است، بررسی عوامل مختلف مؤثر بر رشد آن نیز اهمیت دارد. بنابراین، این پژوهش با هدف تعیین اثرات شوری آب آبیاری، کودهای شیمیایی و دامی بر ویژگی‌های آنژیم‌های آنتی اکسیدانی و ترکیبات فنلی گیاه گاوزبان اروپایی انجام شد.

مواد و روش‌ها:

به منظور مطالعه کیفیت آب همراه با با کاربرد کودهای آلی و شیمیایی بر برخی صفات فیزیولوژیک و بیوشیمیایی گیاه دارویی گاوزبان اروپایی در منطقه سیستان، مطالعه مزرعه‌ای در

جدول ۱- ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش در عمق صفر تا ۳۰ سانتی‌متری

هدايت الکتریکی (ds/m)	pH	ماده آلی	نیتروژن	فسفر	پتاسیم	لای	رس	شن	بافت خاک	درصد	
										قسمت در میلیون	درصد
لومشنسی	۴۲	۳۰	۲۸	۱۴۸	۱۰/۴	۰/۰۷	۱/۶۳	۷/۵	۱/۶	۰/۰۷	۰/۰۷

جدول ۲- مهم‌ترین صفات آب‌های آبیاری

آب نهر	pH	EC (ds.m ⁻¹)	کلسیم	منزیم	سدیم	کربنات	بی‌کربنات	SAR [†]	(cmol kg ⁻¹) ^{0.5}	ESP ^{††}	CEC ^{†††}	قابل تبادل Na (cmol kg ⁻¹)
آب	۷/۲۹	۰/۵۹	۴/۲	۳/۴	۵/۱	۰	۲/۴	۱/۸۵	۰/۴۰	۱۲/۷	۱۰/۸	۵/۰۸
شور	۸/۰۱	۴/۱۸۰	۷/۵	۹/۲	۳۲/۷	۰/۴	۳/۲	۸/۰۰	۰/۶۶	۴۹/۴	۲۲/۶۰	۰/۰۸

[†] Sodium Absorption Ratio^{††} Exchangeable Sodium Percentage^{†††} Cation exchange capacity

جدول ۳- برخی مشخصات کود دامی مورد استفاده

EC (ds.m ⁻¹)	pH	روطوبت	ماده آلی	نیتروژن	فسفر	پتاسیم
۷/۶	۵/۵	۲۶/۵	۱/۷۱	۰/۷۲	۰/۵۹	۲/۵۹

و آنزیمهای آنتی اکسیدانی گایاکول پراکسیداز (GPX)، آسکوربات پراکسیداز (APX)، کاتالاز (CAT) و سوپر اکسید دسموتاز (SOD) مورد استفاده قرار گرفتند. فلورسانس کلروفیل در اواخر فصل رشد و پس از اعمال تیمار آبیاری با آب شور از روی سه برگ میانی کامل توسعه یافته گیاه و با استفاده از دستگاه فلورومتر (مدل-Hansatech-V.D.C12) اندازه‌گیری شد (Soltani, 2004). برای اندازه‌گیری پرولین از روش Bates و همکاران (۱۹۷۳) استفاده شد. جهت اندازه‌گیری کربوهیدرات میزان نور جذبی در ۴۸۳ نانومتر در اسپکتروفوتومتری یادداشت و میزان کربوهیدرات استخراجی بر اساس میکروگرم گلوکز در گرم وزن تر از جدول استاندارد استخراج گردید (Irigoyen *et al.*, 1992). به منظور تعیین درصد موسیلاژ، ۵ گرم از سرشاخه گلدار خشک آسیاب شده را در بشر ریخته و ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر به آن افزوده و ۲۴ ساعت در یخچال نگهداری شد ۵۰ میلی لیتر از این مایع صاف شده را برداشت و ۱۰۰ میلی لیتر اتانول ۹۵٪ به آن اضافه کرده و دوباره ۲۴ ساعت نگهداری شد تا موسیلاژ موجود به صورت

کرت فرعی به طور دقیق محاسبه شده و با خاک محلول گردید. کود شیمیایی نیز به مقادیر یاد شده در داخل کرت‌ها اعمال شد. سپس کاشت در اسفند ماه ۱۳۹۰ به روش دستی انجام شد. پلات‌های آزمایش دارای ابعاد ۲ در ۲ متر بودند و فاصله بین ردیف‌های کاشت از یکدیگر ۰/۵ متر و فاصله بونه‌ها روی ردیف ۰/۳ متر بود. پلات‌های مجاور از یکدیگر ۰/۵ متر و بلوك‌ها از یکدیگر دو متر فاصله داشتند. آبیاری با آب نهر با استفاده از آب جاری در نهر دانشکده انجام شد، اما آب شور از یکی از چاههای واقع در مزرعه پژوهشی تامین شد. آبیاری هفت‌های یک بار و به روش کرتی انجام می‌شد و در کل با آب شور شش مرتبه آبیاری صورت گرفت.

برداشت در خرداد ماه سال ۱۳۹۱ انجام گرفت. به این صورت که از هر کرت ۵ نمونه حاوی سه برگ میانی کامل توسعه یافته و سرشاخه گلدار، با رعایت حاشیه از چهار طرف انجام و بلافاصله نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل شدند و جهت اندازه‌گیری خصوصیات بیوشیمیایی پرولین، کربوهیدرات، موسیلاژ، پروتئین، محتوای رطوبت نسبی، فلورسانس کلروفیل

شد (جدول ۴). بیشترین میانگین محتوای رطوبت نسبی (۷۸/۹ درصد) با کاربرد آب نهر و کمترین آن (۵۱/۶ درصد) در شرایط آب شور به دست آمد (جدول ۵). در شرایط شور، گیاهان با مشکل خارج ساختن آب از خاک جهت حفظ آamas مواده می‌شوند (Owojori *et al.*, 2009) در همین ارتباط کامکار و رحیمی (۱۳۹۱) در مطالعه‌ای تأثیر آبیاری با آب دارای هدایت الکتریکی صفر، ۵، ۱۵ و ۲۱ دسی‌زیمنس بر سه گونه دارویی اسفرزه (*Plantago ovate*), پسیلیوم (*P. psyllium*) و بارهنگ کبیر (*P. major*) را بررسی کردند و اذعان داشتند که با افزایش غلاظت نمک محتوای نسبی آب برگ کاسته می‌شود.

صرف تاليفی کودهای آلی و شیمیایی با میانگین (۶۸/۹۴ درصد و افزایش ۱۰/۱۸ درصد نسبت به عدم کاربرد کود بیشترین محتوی رطوبت نسبی برگ را نتیجه داد، پس از آن کاربرد جداگانه کودهای شیمیایی و دامی با قرار گرفتن در یک گروه آماری و افزایش به ترتیب ۵/۸۹ و ۳/۸۵ درصدی در صفت مذکور در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند. در این میان عدم کاربرد کود کمترین محتوی رطوبت نسبی برگ را به خود اختصاص داد (جدول ۵). در همین راستا محققان دریافتند که کود نیتروژن باعث کاهش پتانسیل اسمزی برگ می‌شود، به عبارت دیگر مقدار مصرف نیتروژن تا حد بهینه می‌تواند به افزایش محتوای رطوبت برگ منجر شود (Saneoka *et al.*, 2004). به نظر می‌رسد با کاربرد کودها به ویژه نیتروژن بر جذب عناصر غذایی بر فعالیت‌های سلولی افروده شده و میزان سوخت و ساز آن بالا می‌رود. در نتیجه پتانسیل اسمزی سلول کاهش و موجب جذب بیش تر آب و افزایش محتوی رطوبت نسبی می‌شود. نتایج این آزمایش مشابه نتایج آزمایش‌های فروغی و عبادی (۱۳۹۱) در گلرنگ و شیخ پور و همکاران (Sheikhpour *et al.*, 2014) در گاو زبان آلمانی می‌باشد، آن‌ها گزارش کردند که با افزایش سطوح نیتروژن از صفر تا ۱۰۰ کیلوگرم در هектار، محتوی رطوبت نسبی گیاه نیز افزایش می‌یابد.

درصد موییلاز: درصد موییلاز تحت تأثیر کیفیت آب آبیاری قرار نگرفت، اما اثر سیستم‌های مختلف کودی بر درصد موییلاز از لحاظ آماری در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار بود

رسوب درآمد پس از این مدت بر روی کاغذ صافی که قبل از وزن شده بود صاف گردید و پس از خشک شدن در حرارت ۱۰۵ درجه سانتی گراد، کاغذ صافی را وزن کرده و از روی اختلاف وزن کاغذ صافی تر و خشک وزن موییلاز مشخص گردید. به منظور تعیین درصد موییلاز، کاغذ صافی حاوی موییلاز را داخل بشری قرار داده و توسط ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر آن را شسته تا موییلاز موجود در آن از کاغذ صافی جدا شود و موییلاز به صورت رسوب باقی بماند. پس از خشک کردن کاغذ صافی آن را به دقت وزن کرده و از روی اختلاف وزن کاغذ صافی با وزن اولیه درصد موییلاز محاسبه شد (صمصام شریعت، ۱۳۸۶).

برای اندازه گیری میزان پروتئین، مقدار نیتروژن کل که از دستگاه کجلاال (Page *et al.*, 1982) جهت محاسبه آن استفاده گردید، در عدد ثابت ۶/۲۵ ضرب و میزان پروتئین محاسبه شد (پروانه، ۱۳۸۳). همچنین رطوبت نسبی برگ (RWC) براساس معادله زیر محاسبه گردید (Clavel *et al.*, 2006)

$$\text{RWC \%} = \frac{(\text{FW}-\text{DW})}{(\text{TW}-\text{DW})} \times 100$$

که در آن FW و DW به ترتیب وزن تر برگ، وزن خشک برگ و وزن آamas برگ می‌باشد.

جهت اندازه گیری آنزیم کاتالاز (CAT) از روش برس و سایزر (Beers and Sizer, 1952)، سوپر اکسید دسموتاز (SOD) از روش سایرام و سریواستاوا (Sairam and Srivastava, 2001)، گایاکول پراکسیداز (GPX) و آسکوربات پراکسیداز (APX) از روش ناکانو و آسادا (Nakano and Asada, 1981) استفاده شد و میزان آنزیم‌های استخراجی بر اساس میکرومول بر میلی گرم پروتئین بدست آمد.

در پایان، تجزیه داده‌های به دست آمده با استفاده نرم افزار آماری SAS v9.1 و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۱ و ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث:

محتوای رطوبت نسبی برگ: اثرات تش شوری و کود در سطح ۱ درصد بر محتوای رطوبت نسبی برگ گاو زبان معنی‌دار

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس رطوبت نسبی، درصد موسیلاژ، پروتئین، لورسانس و کربوهیدراتات تحت تأثیر کیفیت آب و کود

تیمار	نسبی (درصد)	محتوای رطوبت	درصد موسیلاژ	پروتئین (درصد)	فلورسانس(میکروگرم در گرم وزن تر)
رژیم آبیاری					
آب نهر	۷۸/۹۴ ^a	۲/۵۱ ^a	۱۳/۴۱ ^a	۰/۷۷ ^a	۱/۷ ^b
آب شور	۵۱/۵۹ ^b	۲/۴۵ ^a	۱۰/۳۹ ^b	۰/۶۸ ^b	۲/۰۴ ^a
کود					
شاهد	۶۱/۹۲ ^c	۱/۵۷ ^c	۹/۰۱ ^d	۰/۷۱ ^a	۱/۹۸ ^a
کود دامی	۶۴/۴۱ ^b	۲/۳۷ ^b	۱۱/۲۱ ^c	۰/۷۲ ^a	۱/۸۹ ^b
کود شیمیابی	۶۵/۸۰ ^b	۲/۶۵ ^b	۱۲/۵۸ ^b	۰/۷۳ ^a	۱/۸۵ ^b
تلفیق کودها	۶۸/۹۴ ^a	۳/۳۴ ^a	۱۴/۸۱ ^a	۰/۷۳ ^a	۱/۷۵ ^c

*، ** به ترتیب نداشتن اختلاف معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد است.

جدول ۵- مقایسه میانگین رطوبت نسبی، درصد موسیلاژ، پروتئین، لورسانس و کربوهیدراتات تحت تأثیر کیفیت آب و کود

منابع تغییرات	درجه آزادی	محتوای رطوبت نسبی	درصد موسیلاژ	پروتئین	فلورسانس	کربوهیدرات
بلوک	۲	۵۶/۵۶ ^{ns}	۰/۰۸	۲/۱۸ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}	۰/۰۰۲
رژیم آبیاری	۱	۴۴۸۸/۱۳ ^{**}	۰/۰۱ ^{ns}	۵۴/۸۱ ^{**}	۰/۰۴ ^{**}	۰/۷۱ ^{**}
خطای اول	۲	۸/۵۸	۰/۰۷	۰/۰۷	۰/۰۰۰۰۹	۰/۰۱
کود	۳	۵۱/۴۳ ^{**}	۳/۲۰ ^{**}	۳۵/۴۵ ^{**}	۰/۰۰۰۶ ^{ns}	۰/۰۰۵ ^{**}
کود×آبیاری	۳	۰/۴۷ ^{ns}	۰/۱۰ ^{ns}	۰/۲۳ ^{ns}	۰/۰۰۰۷ ^{ns}	۰/۰۰۱ ^{ns}
خطا کل	۱۴	۲/۰۷	۰/۰۷	۰/۴۸	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۱
ضریب تغییرات٪	-	۲/۲۰	۱۰/۷۵	۵/۸۷	۲/۷۴	۱/۹۴

حرروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد براساس آزمون LSD است.

عملکرد موسیلاژ در این تیمارها، بالا بودن سرشاخه گلدار و درصد موسیلاژ است، چون عملکرد موسیلاژ از حاصل ضرب سرشاخه گلدار در درصد موسیلاژ حاصل می‌شود.

درصد پروتئین: درصد پروتئین تحت تأثیر کیفیت آب آبیاری قرار گرفت (جدول ۴). در مطالعه حاضر با افزایش هدایت الکتریکی آب پروتئین کاهش (۵ ۲۲/۰ درصد) یافت (جدول ۵). شوری تأثیر قابل ملاحظه‌ای بر سوخت‌وساز نیتروژن در گیاهان دارد که اثر مستقیم آن بر سرعت سنتز اسید نوکلئیک و پروتئین‌ها می‌باشد (Raissi *et al.*, 2013). کاهش سنتز پروتئین ممکن است به عوامل زیادی که احتمالاً با هم عمل می‌کنند ارتباط داشته باشد. یکی از آن‌ها اثر متقابل منفی بین جذب Cl^- و NO_3^- است. از طرف دیگر Na^+ مانع جذب نیتروژن

(جدول ۴). مقایسات میانگین نیز حاکی از تأثیر مثبت تیمارهای مختلف کودی بر صفت مذکور است. سیستم کوددهی تلفیقی با میانگین ۳/۲۳ درصد بالاترین میزان موسیلاژ در گیاهان را ایجاد نمود، و کاربرد جداگانه کود شیمیابی و دامی نیز ضمن قرارگیری در یک گروه آماری، به ترتیب با ۲۰/۶ و ۲۹/۰ درصد کاهش نسبت به تیمار تغذیه تلفیقی در رتبه‌های بعدی قرار گرفتند (جدول ۵). افزایش درصد موسیلاژ با بهبود کوددهی پیش از این به اثبات رسیده است (Singh *et al.*, 2003). در این میان کرمی و همکاران در سال ۱۳۹۰ بیان داشتند که استفاده از کودهای شیمیابی بر درصد موسیلاژ، عملکرد موسیلاژ و عملکرد سرشاخه گلدار گاوزبان تأثیر مثبت می‌گذارند. همچنین آنها افزودند که، علت اصلی بالا بودن

ماده کلروفیل و پرولین است در اثر این تنفس به پرولین تبدیل شده و در نتیجه از محتوی کلروفیل کاسته می‌گردد (Lawlor and Cornic, 2002). لذا با توجه به نقش تنفس شوری در القای کاهش جذب آب و در نتیجه افزایش تنفس خشکی به گیاه نتیجه حاضر قابل توجیح است. اثر سیستم‌های مختلف کودی بر فلورسانس کلروفیل از لحاظ آماری معنی‌دار نبود (جدول ۵).

کربوهیدرات: کیفیت آب آبیاری اثر معنی‌داری ($P < 0.01$) بر محتوی کربوهیدرات برگ داشت (جدول ۴). افزایش هدایت الکتریکی آب آبیاری تا $4/18$ دسی‌زیمنس بر متر در مقایسه با آب نهر $16/7$ درصد افزایش در محتوی کربوهیدرات ایجاد نمود (جدول ۵). در شرایط شوری متوسط قندهای محلول به طور معنی‌داری افزایش می‌یابند و گیاهان متتحمل به شوری نسبت به گیاهان حساس معمولاً میزان قندهای محلول بیشتری دارند (Ashraf and Harris, 2004). در تحقیق صورت گرفته در زمینه اثر تنفس شوری بر آلوده و را، نتایج نشان داد که تنفس شوری باعث افزایش میزان غلاظت گلوكز، زایلوز و مانوز در ژل برگ این گیاه دارویی گردیده است که تایید کننده نتایج ما در مطالعه حاضر می‌باشد (Moghbeli et al., 2012).

محتوی کربوهیدرات تحت تأثیر سیستم‌های مختلف کودی ($P < 0.01$) قرار گرفت (جدول ۴). در مجموع اختلاف چشم‌گیری در کاهش این صفت تحت اثر عامل کود دامی و شیمیایی مشاهده نشد اما در این بین، تلفیق کودها در کاهش کربوهیدراتات نسبت به شاهد و کاربرد جدأگانه کودها کارتر بوده است. بر این اساس کمترین غلاظت کربوهیدراتات در تیمار مصرف تلفیق کودها ($1/75$ میکروگرم در گرم وزن تر) و بیشترین آن در تیمار شاهد ($1/98$ میکروگرم در گرم وزن تر) مشاهده گردید (جدول ۵). علت کاهش کربوهیدراتات محلول با افزایش سطوح کود نیتروژن توأم با کود دامی، نقش نیتروژن در تثبیت اسیدهای آمینه است که نیاز به برخی متابولیت‌های چرخه کربس دارد. ادامه چرخه نیاز به جایگزین شدن این ترکیب‌ها دارد و مستلزم مصرف هیدراتات‌های کربن و مشتقات آن است، پس افزایش نیتروژن سبب کاهش هیدراتات

به صورت NH_4^+ شده از این رو بسیاری از فرآیندهای مرتبط با نیتروژن در گیاه دچار اختلال می‌گردد (Rathke et al., 2005). کاهش محتوای پروتئین کل توسط محققان دیگر نیز گزارش شده است (Khaliq et al., 2011).

اثر سیستم‌های مختلف کودی بر درصد پروتئین گیاه در سطح احتمال ۱ درصد متفاوت بوده است (جدول ۴). مقایسات میانگین نیز حاکی از تأثیر مثبت تیمارهای حاوی کود شیمیایی بر این صفت بود، به طوری که بیشترین و کمترین مقدار پروتئین به ترتیب با میانگین‌های $14/8$ و $9/1$ درصد از کاربرد توازن کود شیمیایی و آلی و تیمار عدم کود به دست آمد. افزایش پروتئین سرشاخه گلدار گاوزبان در تیمار تلفیق کود آلی و معدنی را می‌توان به فراهمی بیشتر نیتروژن و جلوگیری از هدرروی آن به علت وجود کود دامی نسبت داد (جوزی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱)؛ لذا میزان پروتئین در تیمار به کارگیری کود دامی و شیمیایی به صورت توازن نسبت به شاهد و سایر تیمارها بیشتر است.

فلورسانس کلروفیل: کیفیت آب آبیاری بر فلورسانس کلروفیل تأثیر بسیار معنی‌داری ($p < 0.01$) داشت (جدول ۴). با افزایش شوری آب آبیاری غلظت فلورسانس کاهش 13 درصدی نشان داد (جدول ۵). از آنجایی که فلورسانس کلروفیل بعنوان یک معیار سنجش برای بررسی تأثیر تنفس‌های محیطی و یک علامت مفید برای ارزیابی وضعیت فتوشیمیایی گیاه به کار می‌رود (Rathke et al., 2005)، مشاهده شد که در تنفس شدید میزان فلورسانس کلروفیل کاهش داشت. نتایج صفوی گردینی (۱۳۹۲) بر کدوی پوست کاغذی نیز کاهش فلورسانس کلروفیل در اثر تنفس را تایید می‌کند که با نتیجه ما در مطالعه حاضر همخوانی دارد. توضیح اینکه کاهش فتوسترنز تحت تأثیر افزایش دور آبیاری به دلیل اختلال در فرآیندهای شیمیایی مسیر فتوسترنزی است. هرچند فتوسیستم II تا حد زیادی نسبت به خشکی متتحمل است، اما تنفس خشکی می‌تواند مانع انتقال الکترون در این نظام شود، از این رو از کارایی فتوسترنز کاسته می‌شود (صفوی گردینی، ۱۳۹۲). علاوه بر این در شرایط تنفس، کمبود آب باعث تجزیه کلروفیل گردیده و گلوتامات که پیش

جدول ۶- نتایج تجزیه واریانس پرولین و آنژیم‌های آنتی اکسیدانی تحت تأثیر رژیم آبیاری و کودی

منابع تغییرات	درجه آزادی	پرولین	کاتالاز	آسکوربیات پراکسیداز	گایاکول پراکسیداز	پلی فنول اکسیداز	بلوک
	۲	۰/۰۳۱ ns	۰/۰۰۰۰۵	۰/۰۰۰۰۳ ns	۰/۰۰۰۰۴ ns	۰/۰۰۰۰۲	
رژیم آبیاری	۱	۱۲۵/۷**	۰/۰۰۰۱**	۰/۰۰۰۱**	۰/۰۰۰۰۳**	۰/۰۰۰۰۱**	
خطای اول	۲	۰/۱۱	۰/۰۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰۵	۰/۰۰۰۰۳	
کود	۳	۱۴/۲**	۰/۰۰۰۰۱**	۰/۰۰۰۱**	۰/۰۰۰۰۲**	۰/۰۰۰۰۳**	
کود×آبیاری	۳	۰/۰۰۲ ns	۰/۰۰۰۰۱ ns	۰/۰۰۰۰۷*	۰/۰۰۰۰۷ ns	۰/۰۰۰۰۴ ns	
خطای کل	۱۴	۰/۱۲	۰/۰۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰۱	۰/۰۰۰۰۲	۰/۰۰۰۰۰۴	
ضریب تغییرات٪	-	۲/۸۵	۲۳/۰۶	۲۹/۵۸	۱۷/۱۴	۱۳/۲۴	

ns، * و ** به ترتیب نداشتن اختلاف معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد است.

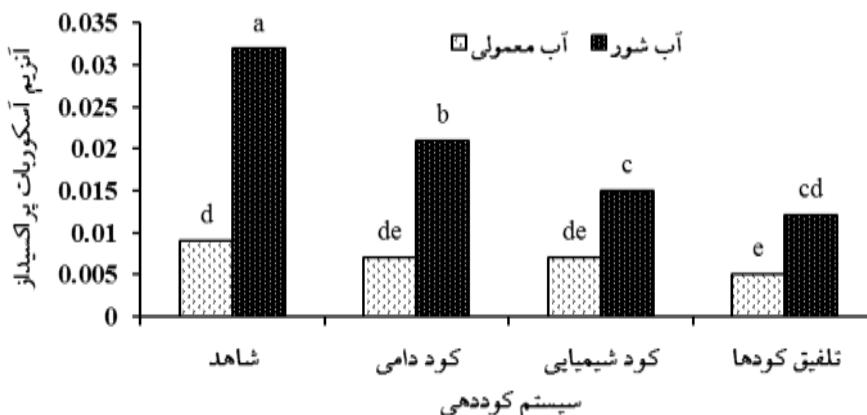
جدول ۷- مقایسه میانگین پرولین و آنژیم‌های آنتی اکسیدانی تحت تأثیر رژیم آبیاری و کودی

تیمار	پرولین (میکرو مول بر گرم وزن تر)	سوپر اکسید دسموتاز گایاکول پراکسیداز	آسکوربیات پراکسیداز	کاتالاز	میکرومول بر میلی گرم پروتئین	رژیم آبیاری
آب نهر	۷/۹۴ b					۰/۰۰۲ b
آب شور	۱۱/۰۲ a					۰/۰۰۶ a
کود						
شاهد	۱۱/۱۸ a					۰/۰۰۵۶ a
کود دامی	۹/۴۵ b					۰/۰۰۵۱ ab
کود شیمیایی	۸/۸۳ c					۰/۰۰۴۶ ab
تلفیق کودها	۷/۴۷ d					۰/۰۰۴۰ b

حروف مشابه در هر ستون بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد براساس آزمون LSD است.

کاربرد کودهای شیمیایی و دامی میزان پرولین برگ را به طور معنی‌داری ($P < 0.01$) کاهش داد (جدول ۶). کمترین غلاظت پرولین ۷/۴۷ میکرو مول بر گرم وزن تر با تلفیق کودهای شیمیایی و دامی و بیشترین آن به مقدار ۱۱/۱۸ میکرو مول بر گرم وزن تر در تیمار عدم مصرف کود بدست آمد. مصرف جدالگانه کودهای شیمیایی و دامی نیز هر یک به ترتیب کاهشی معادل ۲۱ و ۱۵/۵ درصد در مقایسه با شاهد ایجاد نمودند (جدول ۷). مصرف کود به صورت تلفیقی شرایط مناسب و ایده آل برای رشد گیاه فراهم می‌آورد. بنابراین، می‌توان کاهش میزان پرولین برگ را تغییر متابولیسم نیتروژن و استفاده بیشتر از گلوتامات (ماده اولیه سنتز پرولین و کلروفیل)

های کربن می‌شود (Tarang *et al.*, 2013). پرولین: میزان پرولین تحت تأثیر کیفیت آب آبیاری در سطح ۱ درصد قرار گرفت (جدول ۶)، به طوری که با افزایش هدایت الکتریکی آب، این صفت از ۷/۹۴ میکرو مول بر گرم وزن تر در شرایط آبیاری با آب نهر به ۱۱/۰۲ میکرو مول بر گرم وزن تر در آبیاری با آب شور افزایش یافت (جدول ۷). افزایش Na^+ و Cl^- در بافت‌های گیاه در شرایط شوری منجر به القای انباست ترکیبات سازگارکننده آلی نظیر پرولین می‌شود، و در واقع گیاه با سنتز ترکیب‌های سازگار کننده نظیر پرولین به عنوان مکانیسم‌های مقاومت به شوری جهت تنظیم اسمزی استفاده می‌نماید (قربانی و همکاران، ۱۳۸۵).

شکل ۱- اثر مقابل کیفیت آب و سیستم کودهای بر آنزیم آسکوربات پراکسیداز. حروف مشابه بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد براساس آزمون LSD است.

۰/۰۰۴ میکرومول بر میلی گرم پروتئین برای هر دو آنها مشاهده گردید (جدول ۷). در بررسی جداول مقایسه میانگین همچنین مشخص شد که تفاوت کاربرد توانم و جدأگانه کودهای شیمیایی و دامی بر آنزیم GPX معنی دار نبوده اما هر یک در مقایسه با شاهد ۰/۷ و ۱۰ و ۶/۷ درصد موجب کاهش معنی دار آنزیم مذکور گردیدند (جدول ۶). روند تغییرات APX نیز با تغییرات جزئی در مقادیر، مشابه کاتالاز بود. برهمکنش کیفیت آب و کاربرد کودهای مختلف بر APX نیز معنی دار ($p<0/05$) گردید (جدول ۷). بر این اساس کمترین میزان آنزیم APX در تیمار تلفیق کودی و در آبیاری با آب نهر با میانگین ۰/۰۰۵ میکرومول بر میلی گرم پروتئین و بیشترین آن تیمار ترکیبی آب شور و عدم کاربرد کود (۰/۰۳۲) میکرومول بر میلی گرم پروتئین) بدست آمد (شکل ۱). یکی از اثرات تنفس، تغییر در میزان در دسترس بودن عناصر غذایی و جذب و انتقال آن ها در گیاه است (Schulze, 1991).

آنژیمهای پراکسیداز و آسکوربات پراکسیداز، از مهمترین کاتالاز، پراکسیداز و آسکوربات پراکسیداز، آنژیمهای خشی کننده پراکسیدهیدروژن در گیاهان هستند، زیرا آنها حاوی آهن هستند و فعالیت آنها احتمالاً تحت تأثیر کمبود عناصر ریز مغذی به خصوص آهن قرار می‌گیرد (Shigeoka et al., 2002). در تیمار تلفیق کود شیمیایی وجود مواد آلی و ریز مغذی‌ها در کود دامی در بهبود خواص فیزیکو شیمیایی خاک مؤثر بوده، و صفات رشدی گیاه به علت افزایش فتوستتر و رشد در کاربرد توانم کودها افزایش می‌یابد

در مسیر سنتز کلروفیل (Irigoyen et al., 1992) بیان کرد. آنژیمهای گایاکول پراکسیداز (GPX)، آسکوربات پراکسیداز (APX)، کاتالاز (CAT) و سوپر اکسید دسموتاز (SOD): آنژیمهای مورد مطالعه به طور معنی داری ($P<0/01$) تحت تأثیر کیفیت آب آبیاری قرار گرفتند (جدول ۶). بالاترین میزان آنژیمهای GPX، APX و CAT به ترتیب با میانگین ۰/۰۰۸، ۰/۰۰۲ و ۰/۰۰۶ میکرومول بر میلی گرم پروتئین در شرایط آبیاری با آب شور به دست آمد و با اعمال آبیاری با آب نهر، کاهشی معادل ۰/۰۰۵، ۰/۰۰۷ و ۰/۰۰۷ درصد در این صفات ایجاد شد (جدول ۷). یکی از راههای بیوشیمیایی کاهش اثرات تنفس را می‌توان القاء دیاستازهای آنتی اکسیدانی بیان کرد. تحقیقات مختلف نشان داده است که یک ارتباط قوی بین تحمل به تنفس های اکسیداتیو ناشی از تنفس شوری و افزایش در غلظت آنژیمهای آنتی اکسیدان در گیاهان فتوستتر کننده وجود دارد (Sairam and Srivastava, 2001) در همین راستا شالینی و دوی (Shalini and Duey, 2003) بیان کردند که اکسیدازها از جمله آنژیمهایی به شمار می‌روند که نقش بسیار مهمی در پاسخ به تنفس ها دارند و تحت تنفس فعال می‌شوند. این آنژیمهای قادر اند بدون نیاز به عامل احیاء کننده H_2O_2 موجود در سلول را به H_2O و O_2 تبدیل کند.

آنژیمهای SOD و CAT به طور معنی داری ($p<0/01$) تحت تأثیر سیستم های مختلف کودی قرار گرفتند (جدول ۶). کمترین مقادیر این صفات در تیمار تغذیه تلفیقی با میانگین

گیاهان با آب شور پرتوین گیاه، فلورسانس کلروفیل و محتوای رطوبت نسبی برگ را کاهش، و محتوای آنزیم‌های اکسیدانی، کربوهیدرات و پرولین را افزایش داد. همچنین تلفیق کودهای دامی و شیمیابی بر غالب صفات مورد مطالعه بیش از کودهای شیمیابی اثر بخش بود. نتایج این پژوهش می‌تواند برای تولید کنندگان گیاه دارویی گاوزبان و اتخاذ استراتژی‌های آبیاری و کوددهی مناسب برای این گیاه سودمند باشد. با این حال تحقیقات بیشتری برای مطالعه اثر متقابل کیفیت آب آبیاری و سیستم‌های کودی مختلف بر خصوصیات کیفی گاوزبان ضروری است.

(باردل، ۱۳۹۲). لذا به نظر می‌رسد ریزمعذی‌ها از طریق کاهش فشار ناشی از تنفس و همچنین حفظ سلول در شرایط طبیعی سبب افزایش مقاومت به تنفس می‌گردد (فتحی امیر خیز و همکاران، ۱۳۹۰). علاوه بر این محققین دریافته‌اند که افزایش کود نیتروژن منجر به افزایش پایداری غشاء سیتوپلاسمی و احتمالاً کاهش اثرات H_2O_2 حاصل از تنفس می‌شود (Saneoka *et al.*, 2004).

نتیجه‌گیری:

نتایج این پژوهش نشان داد همانطور که انتظار می‌رفت آبیاری

منابع:

- باردل، ج. (۱۳۹۲) اثرات آب شور و معمولی توأم با کودهای آلی و شیمیابی بر صفات کمی گیاه‌شناسی و اسانس گیاه دارویی زیره سبز، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه زابل، زابل.
- بریمانی، م. (۱۳۷۶) مطالعه تأثیر کودهای ازته در مراحل مختلف زندگی گیاه بادرشبو و میزان تولید اسانس آن. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم، تهران، ایران.
- پروانه، و. (۱۳۸۳) کترل کیفیت غذایی و آزمایشات شیمی. انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- جوزی پور، م.، قنبری، ا.، اصغری پور، م. ر. و دهمرد، م. (۱۳۹۱) اثر کودهای دامی، شیمیابی و لجن فاضلاب بر عملکرد کمی و کیفی گلنگ (*Carthamus tinctorius*). مجموعه مقالات ششمین همایش ملی و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست، تهران، ایران.
- شیخ پور، س. (۱۳۹۲) تأثیر سطوح نیتروژن و نیتروکسین بر ویژگی‌های کمی و کیفی گاوزبان اروپایی (*Borago officinalis L.*). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه زابل، زابل.
- صفوی گردینی، م. (۱۳۹۲) تأثیر پلیمر سوپر جاذب، پتاسیم و کود دامی بر مقاومت کدوی پوست کاغذی به تنفس خشکی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه زابل، زابل، ایران.
- صمصام شریعت، ه. (۱۳۸۶) عصاره گیری و استخراج مواد مؤثره گیاهان دارویی و روشهای شناسایی و ارزشیابی آنها. انتشارات مانی، اصفهان.
- فتحی امیر خیز، ک.، امینی دهقی، م.، مدرس ثانوی، س.م.ع.، رضازاده، ع.ر. و حشمتی، س. (۱۳۹۰). اثر مصرف آهن بر فعالیت آنزیمی، عملکرد دانه و میزان روغن دانه گلنگ در شرایط کمبود آب. مجله علوم زراعی. ۲: ۴۵۲-۴۶۵.
- فروغی، ل. و عبادی، ع. (۱۳۹۱) تأثیر نیتروژن و گوگرد بر عملکرد، اجزای عملکرد و برخی صفات فیزیولوژیک گلنگ بهاره. مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی ۵: ۵۶-۳۷.
- قربانی، م.، مقیسه، ا. و ساطعی، ا. (۱۳۸۵) اثر مقادیر متفاوت شوری خاک بر محتوای یونی و پرولین در دو رقم کلزا. رستنی‌ها ۷: ۵۷-۶۴.
- کامکار، م. و رحیمی، ا. (۱۳۹۱) اثر شوری بر روابط آبی، تنظیم‌کننده‌های اسمزی و عملکرد سه گونه دارویی از جنس بارهنگ. تولید گیاهان زراعی ۵: ۱۴۵-۱۵۸.
- کرمی، ا.، سپهری، ع.، حمزه‌یی، ج.، و سلیمی، ق. (۱۳۹۰). تأثیر کودهای زیستی فسفر و نیتروژن بر صفات کمی و کیفی گیاه دارویی گاوزبان. فناوری تولیدات گیاهی ۱۱: ۵۰-۳۷.

مکی‌زاده تقی، م.، توکل افشاری، ر.، مجnoon‌حسینی، ن. و نقدي بادی، ح.ع. (۱۳۸۷) بررسی تحمل به شوری و میزان جذب املاح گیاه گاوزبان (*Borago officinalis* L.). تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران ۲۴: ۲۵۳-۲۶۲.

میرمحمدی میدی، ع.م. و قره‌یاضی، ب. (۱۳۸۱) جنبه‌های فیزیولوژیک و بهنژادی تنفس شوری گیاهان. انتشارات دانشگاه صنعتی اصفهان. اصفهان.

- Ashraf, M. and Harris, P. J. (2004) Potential biochemical indicators of salinity tolerance in plants. *Plant Science* 166: 3-16.
- Bates, L. S., Waldren, S. P., and Teare, I. D. (1973) Rapid determination of free proline for water-stress studies. *Plant and Soil* 39: 205-207.
- Beers, G. R., and Sizer, I.V. (1952) Aspectrophotometric method for measuring the breakdown of hydrogen peroxide by catalase. *Biological Chemistry* 195:133-140.
- Clavel, D., Diouf, O., Khalfaoui, J. L. and Braconnier, S. (2006) Genotypes variations in fluorescence parameters among closely related groundnut (*Arachis hypogaea* L.) lines and their potential for drought screening programs. *Field Crops Research* 96: 296-306.
- Ebrahimim, A., Moaveni, P. and Aliabadi Farahani, H. (2010) Effects of planting dates and compost on mucilage variations in borage (*Borago officinalis* L.) under different chemical fertilization systems. *International Journal for Biotechnology and Molecular Biology Research* 1: 58-61.
- Irigoyen, J. J., Emerich, D. W. and Sanchez-Dias, M. (1992) Water stress induced changes in concentrations of prolin and total soluble sugars in nodulated alfalfa (*Medicago sativa*) plants. *Physiology and Plant* 84: 55-60.
- Khaliq, R., Zohoor, M., Zafar, Z.U. and Rehman-Athar, H. (2011) Growth responses of *Plantago ovate* L. to varying levels of NaCl. *Plant Physiology* 1: 157-167.
- Moghbeli, E., Fathallahi, S., Salari, H., Ahmadi, G., Saliqehdar, F., Safari, A. and Hosseini Grouh, M. (2012) Effects of salinity stress on growth and yield of *Aloe vera* L. *Journal of Medicinal Plants Research* 6: 3272- 3277.
- Nakano, Y. and Asada, K. (1981) Hydrogen peroxide is scavenged by ascorbate specific peroxidases in spinach chloroplasts. *Plant Cell and Physiology* 22:867-880.
- Olaniya, J. O., Akanbi, W. B., Olaniran, O. A. and Ilupeju, O. T. (2010) The effect of organo-mineral and inorganic fertilizers on the growth, fruit yield, quality and chemical compositions of okra. *Journal of Animal and Plant Sciences* 9: 1135-1140.
- Owojori, O., Reinecke, A. and Rozanov, A. (2009) The combined Stress effect of salinity and Copper on the earthworm *Eisenia fetida*. *Applied Soil Ecology* 24: 277- 285.
- Raiissi, A., Galavi, M., Zafaraneieh, M., Soluki, M. and Mousavi, R. (2013) Biochemical change of seeds and yield of Isabgol (*Plantago ovata*) under bio-fertilizer, organic manure and chemical fertilizer. *Bulletin of Environment, Pharmacology and Life Sciences* 2: 112-117.
- Rathke, G.W., Christen, O. and Diepenbrock, W. (2005) Effects of nitrogen source and rate on productivity and quality of winter oilseed rape (*Brassica napus* L.) grown in different crop rotations. *Field Crops Research* 94: 103-113.
- Sairam, R. K. and Srivastava, G. C. (2001) Water stress tolerance of wheat *Triticum aestivum* L.: Variation in hydrogen peroxide accumulation and antioxidant activiy in tolerant and susceptible genotype. *Journal of Agronomy and Crop Science* 16: 63-70.
- Saneoka, H., Moghaieb, R. E. A., Premachandra, G. S. and Fujita, K. (2004) Nitrogen nutrition and water stress effects on cell membrane stability and leaf water relations in *Agrostis palustris* Huds. *Environment and Experimental Botany* 52: 131-138.
- Schulze, E. D. (1991) Water and nutrient interactions with water stress. In: Response of Plants to Multiple Stresses (Eds. Mooney, H. A., W. E. Winner., E. J. Pell.). Pp. 89-101. Academic Press, San Diego
- Shalini, V. and Duey, R. S. (2003).Lead toxicity induced lipid peroxidation and alters the activities of antioxidant enzymes in growing rice plant. *Plant Science* 164: 1645-1655.
- Sheikhpour, S., Sorousmehr, A. R. and Fakheri, B. A. 2014. Effect of chemical and biological fertilizers on physiological traits of borage (*Borago officinalis* L.). *Advances in Environmental Biology* 8: 8-14.
- Shigeoka, S., T. Ishikawa., M. Tamoi., Y. Miyagawa., T. Takeda and Y. Yabuta. (2002) Regulation and function of ascorbate peroxidase isoenzymes. *Journal of Experimental Botany* 53: 1305-1319.
- Singh, D., Chand, S., Anvar, M. and Patra, D. (2003). Effect of organic and inorganic amendment on growth and nutrient accumulation by isabgol (*Plantago ovata*) in sodic soil under greenhouse conditions. *J. Med. Aromat. Plant Science* 25: 414-419.
- Soltani, A. (2004) Chlorophyll fluorescence and its application. Internal press. University of Agricultural sciences and Natural Resources, Gorgan.
- Tarang, E., Ramroodi, M., Galavi, M., Dahmardeh, M., Mohajeri, F. (2013) Evaluation grain yield and quality of corn (Maxima cv.) in responses to Nitroxin bioferilizer and chemical fertilizers. *International Journal of Agriculture and Crop Sciences* 5: 683-687.